

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem
omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S.
Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum
triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 8. Resplenduit & c. Conceßit Christus in carnem suam defluere
Diuinitatis suæ splendorem, quasi qui cortinas arcæ contraheret.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

illis comprehenderetur; cum verò his panniculis tota aquarum immensitas comprehenditur, illi nihilominus, & viderentur & essent adeo sicci, quasi ne vel aquæ guttula illis obvolueretur. *Quis conclusit ostium mare, quando erumpibat, quasi de vultu procedens, &c. & caligine illud, quasi pannis infantia obvoluerem? &c.* Quid illo mirabili mirabilis? An tibi sit possibile vel vnam aquæ linteum involuere: eamque ita strictim feruare, vt ne vel minima gutta despumeret, sed & ipsum linteum maneat ab omni humore siccum? quàm igitur difficilium multo foret vnius fluminis aquas colligere, eaque exiguo concludere panniculo? Et quod omnes excedit & vires & fidem, totum Oceanum? Hoc diuinæ fuit opus omnipotentis. Mare, ipsa diuinitas, mare, abyssus, infinitæ substantiæ pelagus, diuitiarum, & inipotentiæ, gloriæ, ac fortitudinis Oceanus. Totum hoc immensum obvoluit nostræ pannis humanitatis. *Verbum caro factum est. Viden' puerulum illum? istam exiguitatem? Illud corpusculum? Noueris, ait D. Paul. quod in eo inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter.* At tanto prodigio, vt cum possideat anima totam beatitudinem, cælestemque gloriam, & in illo corpusculo totum concludat diuinæ immensitatis Oceanum, in illis tamen corporis fasciis ne gutta quidem appareat huius gloriæ, diuitiarum ac Dei celsitudinis: quinimo, doloribus, siti, fame, cæterisque corporis ærumnis oppleatur. Hoc autem hodie concedit, vt quasi per huius panni poros effluat gutta quedam illius maiestatis, illius gloriæ mimus atomus, quo D. Petrus ita sibi plenissimè credidit satisfactum, vt amplius nihil sibi desiderandum possit, superesse iudicaret.

§. 8. Resplenduit &c. *Concepit Christus in carnem suam desuere & diuinitatis suæ splendorem, quasi qui cortinas arcæ contraheret.*

IN hanc sententiam declinat D. Ambr. quod nobis Iob huius profundissimæ Theologiæ proposuerit articulum, idque verbis profundissimis, quæ D. Ambrosius censet prophetiam admirandam, quibus hic S. Patriarcha declarare voluit mysterium Incarnationis: *Quis commouet terram de loco suo, & columnas eius concutimur, qui præcipit soli & non oritur, & stellas claudit, quasi sub signaculo.* Ecce Mysterium Incarnationis; commouere de loco suo terram, cælestes concutere columnas, soli præcipere ne oriatur;

& stellas ita occultare, vt velut sub signaculo conclusæ esse videantur. Locus terræ infimus est, imò ipsum centrum quare & ipsa reliquus est inferior elementis. Rapiam eam Deus, & ad cæli sustollit altiora. *Quis commouet terram de loco suo.* Terra nostra est humana natura, de se infima, vilis & creaturarum omnium miserima: illam rapit Deus, & ad cæli tollit altissima, ad ipsam Dei celsitudinem illam vniuersi verbi Domini hypostasi: *Quò alius euehi non potest,* adstruit D. August. & illa quidem nostra humanitas, quæ ex se ad ima descendere debuerat, proprio sibi supposito innixa, assumitur, *Li. de preextollitur,* vt diuino verbi supposito in hæreat, & ad supremam celsitudinem euehatur. Hoc Dei tanto miraculo cæli concutitur: nunc colunt, ipsimet Angeli perterrentur, dilucidè hoc Gabriel Angelus virgini Matri declarauit, dum illi ait: *Ecce concipies in vtero, & paries filium, &c.* *Et filius Altissimi vocabitur.* Visceribus tuis, ac sinu virginali, concipies filium, cælorum Dominum, in quo humanæ naturæ humilitas euehetur, & filij Dei celsitudini vnietur. Opus autem hoc erit tale, vt cæteris absconditum sit Angelis, soli Spiritui S. vt eiusdem auctori, reseruatum. Sublata ad cælum, terra, cælestes, diuinasque adipiscitur qualitates, esse diuinum, diuinam subsistentiam: solem habuit, ac stellas, eleuata etenim humanitate ad verbi æterni subsistentiam, naturaliter iam conseqnebatur gloria, ac in anima beatitudo, simulque dotes supernaturales. Nec hoc tacuit D. Ioannes vt notat D. Chryl. *Verbum caro factum est, &c. & videmus gloriam eius, gloriam quasi vnguenti à Patre plenum gratiæ & veritatis.* Dum filius Dei homo factus est, factus est & homo filius Dei, proinde eum consequitur plenitudo gratiæ ac veritatis. Porro præcepit Deus soli ne oriatur, & stellis vt abscondantur & quasi sub sigillo concludantur: *Qui præcipit soli, & non oritur, & stellas claudit, &c.* Hoc est, vt soli iste gloriæ in anima delitesceret, nec foras in corpus erumperet conclusus ac contactus nostræ mortalitatis ac passibilitatis velo: ac stellæ itæ, dotes animæ exterius non apparent nec in corpore viderentur: vnde Christus sic vixit in hoc mundo, vt nec radij solis gloriæ suæ proflirent, nec dotium animæ claritas effulgeret. Hodie verò soli locum ac facultatem concedit, vt serenus oriatur, claritatis suæ radios emittat adeo fulgidus, vt ex illis: *Resplenduit facies eius sicut sol, vestimentum autem eius sicut nix, &c.* Applaudite mysterio.

17 Aliã quoque huius mysterij figura, nobis Deus præfuit in fabrica loci Sancta Sanctorum, quam Deus ita sibi disponendam arrogauit, ob multitudinem sacramentorum, quibus abundabat, vt nullus mortalium hoc fiderit ingenio, nec quidem intellectui cõlitum, sed soli suæ sapientiæ. Ille ipse eam delineauit, ipse propria manu descripsit exemplar, ad eius constructionem duos suã diuinã omnipotentiã elegit officiales sapientia supernaturali imbutos *Ad faciendos opera abietarij, pummitarij. Beseleel & Ooliab.* hoc autem opus ad quod eos elegit erat: *Sancta Sancto. non. Hebræi vocant: Sanctitas Sanctitatum.* Locus enim erat supernæ conueniens sanctitatis, quæ Deo propria est, vbi singulari quodam modo ipse appareret in arca auro obtyzo contexta, ac in sacrosancto propitiatorio, nimirum tabula ex auro primo, mundo, & splendido, vt ignis carbunculus esse videretur. Præcipit inter diuino consilio, vt velum texeretur, ex hyacintho, cocco bis tincto, purpurat, & bysso mira varietate intertextum: *Opere artificij doctissimi facies illud picturus.* Erat autem velum illud pretiosissimum & ceteris partibus, quibus tabernaculum tam multitudine, quam excellentia radiabat, ex Dei præcepto constructis, longius eminebat. Vnde à D. Chrysoft. vocatur: *Valde pretiosissimum.* Hoc velo tegebatur locus Sancta Sanctorum: At vero mandauit velum illud fluidum fieri suspensum inter duas columnas ex serim ligna incorruptibil, vnicuius iunxerunt: quia licet communiter, & quasi semper locus ille Sancta Sanctorum hoc velo contegeretur, voluit tamen vt quandoque hæc cortina seu velum contraheretur, quo propitiato ijs splendor, ac maiestas & gloria arce forederis, deforis hominibus appareret, ad suorum solamen amicorum, Magnificat hæc fabrica sacramentis, (vt assent D. Cyril Alex.) tamq, viuum & clarum eorum est hieroglyphicum, quæ Deus esset operaturus, vt multa non indigeat intellectus speculatione, ad sui cognitionem. Omnes fatentur, quod Sancta Sanctorum, seu Sanctitas Sanctitatum significabat Christi diuinitatem, diuinam personam, fontem & omnis principium sanctuaris. Velum, aperte satis declarat Apostolus Christi purissimam carnem, ac sanctissimam humanitatem. *Per velamen, id est, carnem suam.* O quale velum artifice illo Diuino Spiritu sancto contextum, ex puriori sanguine virginis, quæ eorum, solemque puritate superabat! Velum intertextum mille abiectis, polymitariis ac

Exod. 35. 36.

Exod. 2. 26. 31.

D. CHR. Tom 3. Hom 2. de cruce. c. 14.

Lib. 10. de adorat.

Heb. 10. 20.

plumariis, tot, quot Deus habet, gratis, donis, & cõcelsibus splendoribus elaboratum. Hoc carnis velo Diuinæ personæ Sanctuarum tegebatur absconditum. Ita explicat D. Ioannes, primo sanctuarij propitiatoris maiestatem: *In Iohn. 1. 1. principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, &c.* Statim autem appendit velum quo tegatur: *Et Verbum caro factum est, &c.* Ita vt sub illo velamine, occulta tegetetur, gloria maiestatis, celsitudo, splendorque Diuinitatis, ac eius animæ sanctissima beatitudo: ita præcinerat vates Isaias, quod eum & cognoscerent, ac iudicarent, quotquot essent conspiciendi. *Te adorabunt, teque deprecabuntur: Tantumne in te est Deus, & non est absque te Deus. Verum tu es Deus absconditus, Deus Israel Saluator.* At vero mirabili disponit ingenio, vt velum illud sit fluidum, quod aliquando contrahatur, & ad amicum suorum solamen concedatur, vt eius pulchritudinis ac rutilantis maiestatis radius quidam appareat, ad hodierni mysterij dilucidationem: expediebat enim vt Christus infirmitatis, ac passibilitatis corporis co traheret cortinam, ac radius quidam gloriæ in eius animã interius absconditæ deforis elat. eret, oculoque perstringeret amicorum, quo viderent quã Christus intus gloria frueretur, in diuinæ suæ personæ testimonium, quodque talis esset, quam suis sequacibus promittebat. Hoc hodie legimus, quod *Resplenduit facies eius sicut sol vestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix.* q. d. Vocauit vos, *Sequere me:* Vobis prædixi, quod me præcederem, & viam crucis, laborum, ac arum earum ingredientem, per eandem viam si quereremini: Ne timeatis tristem ac aduersam fore sortem vestram, licet enim pauper, abiectus ac mortalis filii, diuitias tamen ac gloriam tantam possideo, qualem videris, nis qui me præcurrentem sequuntur destinam ac ab æterno preparatam.

§. 9. Transfiguratus est. Transfigurauit se Christus transiens de figura matris ad figuram Patris.

PRo veteri mea consuetudine mysterium hoc explico conformiter doctrinæ D. Augusti, ac Chrysoft. Transfigurari proprie significat, transire de vna figura ad aliam. Ob hoc Satan ait D. Paulus *Transfigurauit se in Angelum lucis.* Hoc est, inuenit ac mutat figuram suã, quæ cum sit Angeli tenebratũ, assumpsit eam, quæ

I. Ioh. 1. 1. 17.

18

2. Cor. 11. 14.